

ת"פ 27241/02/18 - מדינת ישראל נגד דהר מוצלח

בית משפט השלום בקריית גת
ת"פ 27241-02-18 מדינת ישראל נ' מוצלח

בפני בעניין: כבוד השופטת טל לחיאני שהם
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד לי גורמן
נגד
דהר מוצלח ע"י ב"כ עו"ד שגיא לחן
המאשימה
הנאשמים

גזר דין

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בביצוע עבירת הסעת שלושה או יותר שוהים שלא כדין, עבירה לפי סעיף 12א(ג)(א1)(ב) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952 (להלן: "החוק").
2. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי בתאריך 26/07/15, בשעה 09:06 או בסמוך לכך, הסיע הנאשם ברכבו, 3 נוסעים, תושבי הרשות הפלסטינית אשר שהו בישראל שלא כדין, בכך שאסף אותם בסמוך לגדר המערכת בכביש 6 ועד שנתפס ע"י המשטרה בסמוך לצומת קמה.

תסקיר שירות המבחן

3. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם, בן 43, נשוי ואב ל-6 ילדים, מתגורר עם משפחתו בשגב שלום. לטענתו, משולב במעגל העבודה עוד מגיל 13. נעדר עבר פלילי.
- הנאשם הודה בביצוע העבירה אך מתיאור הנאשם את ביצוע העבירה, התרשם כי הנאשם משליך את האחריות של מעשיו על חברו והתקשה לקחת אחריות מלאה. משכך, התרשם שירות המבחן כי קיימת רמת סיכון מסוימת להישנות התנהגות עוברת חוק.
- שירות המבחן הציע לנאשם להשתלב במערך הטיפולי בשירות, אולם הנאשם שלל בעייתיות באופן ניהול חייו ונזקקות טיפולית.

לאור האמור, ובשל קשייו של הנאשם לשתף פעולה באופן מלא עם שירות המבחן, אשר באו לידי ביטוי באי התייבבות למספר מפגשים שנקבעו עמו ואי יצירת קשר, נעדר שירות המבחן המלצה טיפולית בעניינו. עם זאת, המליץ שירות

עמוד 1

המבחן שלא להטיל על הנאשם מאסר בפועל, וזאת על מנת שלא לפגוע בתעסוקתו ובשל העדר עבר פלילי, ולהסתפק במאסר מותנה ושל"צ.

טיעוני הצדדים לעונש

4. ב"כ המאשימה טענה למתחם הנע בין מאסר שירוצה בעבודות שירות ועד 8 חודשי מאסר בפועל.

ב"כ המאשימה עתרה להטיל על הנאשם מאסר בפועל אשר ירוצה מאחורי סורג ובריח, וזאת מאחר והנאשם לא התייצב לבחינת אפשרות ריצויו בעבודות שירות אצל הממונה על כך. כמו כן, עתרה להטלת מאסר מותנה, פסילה בפועל, פסילה על תנאי וקנס.

בטיעוניה הפנתה ב"כ המאשימה לערך המוגן אשר נפגע ממעשה העבירה, ולנסיבות המחמירות בביצוע העבירה הכוללות הסעה של 3 שוהים בלתי חוקיים ובתמורה לתשלום.

כמו כן, הפנתה ב"כ המאשימה לעולה מתסקיר שירות המבחן לעניין הקושי בשיתוף הפעולה מצד הנאשם, אי לקיחת האחריות והסיכון להישנות התנהגות עוברת חוק, אולם טענה כי המלצת התסקיר לא משכללת נכונה את המפורט ואת חומרת העבירה.

5. ב"כ הנאשם עתר לאמץ המלצת שירות המבחן.

בטיעוניה הפנה להבעת החרטה ולקיחת האחריות מצד הנאשם, וטען כי מדובר באירוע נקודתי, שבוצע בשנת 2015, ואשר מעת ביצועו ועד היום לא נפתחו כנגד הנאשם תיקים נוספים.

עוד הפנה ב"כ הנאשם להיעדר עבר פלילי ולנסיבותיו האישיות של הנאשם, כמפורט בתסקיר, וטען כי הטלת ענישה שתפגע בתעסוקתו של הנאשם תפגע משמעותית במשפחתו בהיותו מפרנס יחיד ואב ל-6 ילדים.

לעניין מתחם הענישה טען ב"כ הנאשם כי בעבירה מסוג זה, ואף בנסיבות מחמירות יותר הוטלו על נאשמים מאסרים מותנים, ולכל היותר מאסרים מותנים ושל"צ בלבד.

6. במועד זה טען הנאשם כי מצטער על מעשה העבירה, וכי מצבו הבריאותי של בנו מורכב.

קביעת מתחם העונש ההולם

7. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע הנאשם נעשית בהתאם לעקרון המנחה בענישה - קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

לשם קביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

8. כתב האישום מתאר **אירוע אחד** ומכאן שיש לקבוע בגינו מתחם עונש הולם אחד.

9. **הערך החברתי אשר נפגע** הוא זכותה של מדינת ישראל לקבוע את הבאים בשעריה לצורך ההגנה על בטחון הציבור.

10. העבירה עליה נותן הנאשם את הדין היא חמורה וככלל מחייבת ענישה מרתיעה, וזאת בשל הנזק הפוטנציאלי הקיים בעצם ביצועה. חומרת העבירה באה לידי ביטוי אף בהחמרה בענישה כפי לאור **תיקון 29 לחוק הכניסה לישראל**.

עם זאת, בית המשפט העליון ציין לא אחת כי על אף חומרת העבירות אשר מבוצעות בניגוד לחוק הכניסה לישראל, הענישה לעולם תהיה אינדיווידואלית (ראו: רע"פ 7544/05 **שאולוב נגד מדינת ישראל (26/12/05)**).

ברע"פ 3674/04 **אבו סאלם ואח' נגד מדינת ישראל (12/02/06)**, נקבע כי: "על דרך העיקרון תישמר מדיניות הענישה המחמירה בכל הנוגע לעבירות הקשורות בכניסתם של שוהים בלתי חוקיים משטחי האזור לישראל. נבהיר עם זאת, כי המדיניות אינה מכתובה עונש מאסר - כפי שהילכת ח'טיב (רע"פ 5198/01 טלעת ח'טיב נ' מדינת ישראל, פ"ד נו(1), 769 ט.ל.ש), פורשה בידי מקצת בתי-משפט - וכי בתי-המשפט יגזרו עונש על עבריינים בנסיבותיו המיוחדות של כל מקרה ומקרה. כל מקרה יוכרע בהתאם לנסיבותיו ובהתאם לטעמים ולתכליות של מדיניות הענישה שנקבעה. התביעה הכללית, מצידה, תעשה כמיטבה להציג לפני בתי-המשפט מדיניות אכיפה אחידה, ובתי המשפט יעשו, כמובן, כחוכמתם". בין היתר נקבע כי יש לתת ביטוי לנסיבות ביצוע העבירה ולמניעיו של העבריין, לשאלה האם קיים רקע כספי או עסקי, למשך העבירה וכמות העבירות, וכן לנסיבותיו האישיות של העבריין, ובהן גילו, מצבו הבריאותי ומצבו המשפחתי. ככלל נקבע כי: "נסיבות הן רבות, ולא נתיימר למנותן במלואן. אולם בכך עיקר: ככל שמעשהו של נאשם מקרב עצמו לליבתה של ההלכה - לסיכון בטחון הציבור - כן נחמיר עם העבריין וניטה ליישם את מדיניות הענישה בחומרתה, וככל שמעשהו של הנאשם ירחק וילך מן הליבה, כן יקטן כוח המשיכה של מדיניות הענישה ויתחזק ממילא מישקלם של טעמי הזכות".

11. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי הפגיעה בערך המוגן היא ברף הבינוני, וזאת בשים לב לכך שמדובר מחד גיסא ב-3 נוסעים אשר הוסעו בתמורה, ומאידך גיסא בהסעה שבוצעה כולה בתוך גבולות ישראל ובהיעדר מניע ביטחוני.

12. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב כמפורט להלן:

א. ברע"פ 1119/18 חסן נגד מדינת ישראל (ניתן ביום 09/05/18) (להלן: "פס"ד חסן") דחה בית המשפט את הבקשה למתן רשות ערעור. בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם בגין עבירה של הסעת 2 תושבים זרים הנע בין מאסר מותנה לבין מספר חודשי מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריח, והטיל על הנאשם, נעדר עבר פלילי אשר נמצאה פגיעה אפשרית בעיסוקו, 4 חודשי מאסר מותנה, של"צ וקנס, וזאת בניגוד להמלצת שירות המבחן אשר המליץ על אי הרשעה. בית המשפט העליון קיבל עמדת בית המשפט המחוזי אשר קבע כי אין הצדקה לביטול הרשעת הנאשם, וזאת נוכח חומרת העבירה והעובדה כי לא שוכנע שתעסוקתו העתידית של הנאשם תיפגע פגיעה חמורה, וזאת על אף עיסוקו בהוראת נהיגה ורצונו להתקבל למשרת עובד סוציאלי.

ב. ברע"פ 4062/17 אלקואעין נגד מדינת ישראל (ניתן ביום 19/06/17) דחה בית המשפט את הבקשה למתן רשות ערעור. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה, בגין עבירת הסעה של 5 תושבים זרים, הנע בין מאסר קצר בפועל שיכול וירוצה בעבודות שירות לבין מספר חודשי מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריח. בית משפט השלום סטה מהמבחן לקולא לאור המלצת שירות המבחן, נמנע מהטלת מאסר בפועל והורה על הארכת מאסר מותנה אשר היה תלוי ועומד כנגד הנאשם. בית המשפט המחוזי קבע כי שגה בית משפט קמא והטיל על הנאשם 5 חודשי מאסר בפועל וכן הפעיל את המאסר המותנה למשך 8 חודשים, בחופף. בית המשפט העליון קבע כי עונש זה איננו חורג ממדיניות הענישה הנוהגת.

ג. ברע"פ 7726/13 נסאסרה נגד מדינת ישראל (ניתן ביום 08/01/14) דחה בית המשפט את הבקשה למתן רשות ערעור. בית המשפט העליון קבע כי 7 חודשי מאסר בפועל אשר הוטלו על נאשם, בגין הסעת 4 תושבים זרים, אינם חורגים ממדיניות הענישה הנוהגת.

ד. בעפ"ג (מח' ב"ש) 58809-10-13 אבו מחארב נגד מדינת ישראל (01/01/14) התקבל ערעורו של נאשם, אשר הורשע בביצוע 2 עבירות של הסעת שוהים שלא כחוק. הנאשם הסיע בשני מועדים שונים 3 שוהים בלתי חוקיים. בית משפט השלום גזר על הנאשם, בין היתר, 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות. בית המשפט המחוזי הקל בעונשו של הנאשם והפחיתו ל- 4 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, וכן קיצר משך הפסילה ל-3 חודשים בלבד.

ה. בעפ"ג (מח' ב"ש) 49934-11-18 מדינת ישראל נגד משה אדי (02/01/19) התקבל ערעור המדינה, לאחר שבית משפט השלום נמנע מהרשעת נאשם, נהג מונית, בעבירת הסעת תושב זר והסתפק בהטלת של"צ ופסילה. בית המשפט המחוזי קבע כי חומרת העבירה והיעדר פגיעה קונקרטיה מחייבים הרשעת הנאשם והטלת ענישה מרתיעה בדמות 3 חודשי מאסר מותנה.

ו. בת"פ (ב"ש) 38900-03-13 מדינת ישראל נגד אבוגודה (ניתן ביום 08/04/14) הורשע נאשם בהתאם להודאתו בעבירה של הסעת 3 תושבי השטחים אשר שהו בישראל ללא היתר ובית המשפט הטיל עליו 4 חודשי מאסר מותנה לצד קנס כספי ופסילה למשך 180 יום.

ז. בת"פ (י-ם) 52636-04-13 מדינת ישראל נגד עבדאללה (ניתן ביום 29/06/14) הורשע נאשם בהתאם להודאתו בעבירה של הסעת 2 שוהים בלתי חוקיים לצורכי עבודה. בית המשפט הטיל על הנאשם 3 חודשי מאסר מותנה, צו של"צ למשך 150 שעות, וקנס.

ח. בת"פ (רמ') 27179-07-17 מדינת ישראל נגד חריזי (ניתן ביום 15/01/19) הורשע נאשם בהתאם

להודאתו בעבירה של הסעת 5 שוהים בלתי חוקיים ובתמורה לתשלום. בית המשפט הטיל על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות, מאסר מותנה, קנס ופסילה מותנית.

יצוין כי לא מצאתי לנכון להסיק מת"פ 57338-01-14 **מדינת ישראל נגד גמבו (10/07/17)** אליו הפנה ב"כ הנאשם לעניינו של נאשם זה, וזאת מאחר ובאותו מקרה שולב הנאשם בהליך טיפולי ובשל כך אף המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם צו מבחן ולהימנע מהטלת של"צ או מאסר, וזאת בשונה מהמקרה המונח לפניי. עוד יוער כי אף במקרה זה לא נעתר בית המשפט להמלצת שירות המבחן במלואה והטיל על הנאשם אף של"צ, וזאת בנוסף ל-4 חודשי מאסר מותנה, צו מבחן וענישה נלווית.

13. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (**סעיף 40ט לחוק**) יש לתת את הדעת לנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירות. כפי שנקבע לא אחת, הסעת שוהים בלתי חוקיים עלולה ליצור סיכון בטחוני ממשי מאחר ואין המסיע יודע את זהותם וטבעם של השוהים שמסיע, אשר לא עברו את הסינון הביטחוני של הגורמים הרשמיים. כמו כן, יש להסב תשומת הלב לכך שהנוסעים הוסעו בתמורה, אך גם לכך שההסעה בוצעה כולה בתוך גבולות ישראל.

14. בהתאם לתיקון 113 לחוק (**סעיף 40 יג**) מצאתי כי **מתחם העונש ההולם נע בין מאסר קצר שיכול וירצוה בעבודות שירות לבין 6 חודשי מאסר בפועל.**

סטייה מהמתחם

15. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים המצדיקים סטייה מהמתחם לחומרא או לקולא.

גזירת עונשו של הנאשם

16. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (**סעיף 40 יא'**).

במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות:

א. הפגיעה של העונש במשפחתו של הנאשם - עסקין בנאשם נשוי ואב ל-6 ילדים. לאור הצהרת הנאשם כי אחד מילדיו זקוק לטיפול רפואיים לטענתו וכי הוא המפרנס היחיד, ברי כי הטלת מאסר בפועל, ולו לריצוי בעבודות שירות, תפגע בצורה משמעותית במשפחתו של הנאשם.

ב. נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו ומאמציו לשנות דרכו - מתסקיר שירות המבחן עלה כאמור כי הנאשם אומנם הודה בביצוע העבירה, אולם התקשה לקחת אחריות מלאה על המעשה. כמו כן, עלה כי הנאשם שלל נזקקות טיפולית, התקשה לשתף פעולה, וסרב להשתלב במערך הטיפול של השירות. עם זאת, לא נעלמה מעיני העובדה כי מעת ביצוע העבירה ועד היום לא ביצע הנאשם עבירות נוספות.

ג. חלוף הזמן מעת ביצוע העבירה - אין מחלוקת כי חלף זמן רב מעת ביצוע העבירה ועד כה. עם זאת, חלוף הזמן לא נובע ממחדלי המאשימה, אשר הגישה את כתב האישום כבר בשנת 2016, אלא בשל אי איתורו של הנאשם אשר הובילו למחיקת כתב האישום והגשתו בשנית רק לאחר איתורו בחודש פברואר 2018.

ד. עבר פלילי - הנאשם נעדר עבר פלילי, אולם בעל עבר תעבורתי רב.

17. לאחר ששקלתי כלל השיקולים שוכנעתי כי יש להטיל על הנאשם עונש ברף הנמוך - בינוני של המתחם, קרי הטלת מאסר בפועל אשר יכול וירוצה בעבודות שירות.

18. לאור מצבו הכלכלי של הנאשם והעובדה כי מתפרנס לדבריו מנהיגה על משאית וחלוף הזמן ממועד ביצוע העבירה שוכנעתי להימנע מהטלת פסילה בפועל ולהסתפק בהטלת פסילה מותנית בלבד.

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 3 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות.

הנאשם יתייצב במשרדי הממונה על עבודות השירות בבאר שבע ביום 30/07/19 בשעה 08:00.

מובהר לנאשם כי עליו לעמוד בכל תנאי הממונה, שאם לא כן ירצה את יתרת המאסר מאחורי סורג ובריח.

2. 3 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים מהיום שלא יעבור עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.

3. 5 חודשי פסילה על תנאי למשך שנתיים מהיום שלא יעבור שוב עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.

4. הנאשם ישלם קנס על סך 2000 ש"ח או 20 ימי מאסר תמורת הקנס. הקנס ישולם ב- 5 תשלומים שווים ורצופים. תשלום ראשון תוך 90 יום מהיום.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ל' סיוון תשע"ט, 03 יולי 2019, במעמד הצדדים.